

STORTINGET

Innst. 209 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
frå kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:41 S (2024–2025)

Innstilling frå kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erlend Wiborg, Per-Willy Amundsen, Sylvi Listhaug, Dagfinn Henrik Olsen, Tor André Johnsen og Himanshu Gulati om at Norge skal vurdere å tre inn i Storbritannias migrasjonsavtale med Rwanda

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet vert følgjande forslag fremja:

«Stortinget ber regjeringen gå i dialog med Rwanda for å se på muligheten for å tre inn i migrasjonsavtalen deres med Storbritannia, også eventuelt i samarbeid med andre europeiske land, med nødvendige justeringer tilpasset den skisserte modellen for Norge.»

Det vert vist til dokumentet for nærare utgreiing av forslaget.

Behandlinga i komiteen

Dåverande justisminister Emile Mehl har uttalt seg om forslaget i brev av 28. januar 2025. Brevet er lagt ved denne innstillinga.

Komiteen har invitert til å gi skriftlege høyringsinnspel i saka. Dei skriftlege innspela er saman med dokumenta i saka tilgjengelege på stortinget.no.

Merknader frå komiteen

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Lise Christoffersen, leiaren Sverre Myrli, Siri Gåsemyr Staalesen og Terje Sørvik, frå Høgre, Mudassar Kapur og Anne Kristine Linnestad, frå Senterpartiet, Heidi Greni og Kathrine Kleveland, frå Framstegspartiet, Per-Willy Amundsen og Erlend Wiborg, frå Sosialistisk Venstreparti, Birgit Oline Kjerstad, og frå Raudt, Tobias Drevland Lund, viser til forslaget fremja i Representantforslag 41 S (2024–2025) om at Noreg skal vurdere å tre inn i Storbritannias migrasjonsavtale med Rwanda.

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Raudt, viser til at migrasjonsavtalen mellom Storbritannia og Rwanda vart vurdert å vere i strid med Den europeiske menneskerettskonvensjonen artikkel 3 av Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD) i juni 2022. Fleirtalet viser til at avtalen vart stansa av ein einstemmig høgsterett i Storbritannia. Fleirtalet viser også til Innst. 40 S (2022–2023) og Innst. 251 S (2023–2024), der komiteen handsama framlegg som omhandla eksterialisering av asylprosessen til land utanfor Europa.

Komiteens medlemmer fra Arbeidarpartiet viser til statsrådets uttalelse. Disse medlemmer mener det ikke er aktuelt for Norge på egen hånd å inngå avtaler med tredjeland om asylsaksbehandling eller retursentre. Disse medlemmer vil fremheve at norsk migrasjonspolitikkk skal skje innen-

for rammene av internasjonale og menneskerettslige forpliktelser. Inngåelse av avtaler med andre land om asylsaksbehandling og opphold til anerkjente flyktninger, og eventuell retur av de som ikke har et beskyttelsesbehov, utløser en rekke juridiske, økonomiske og praktiske utfordringer. Disse må utredes før det kan besluttes hva som er aktuelt for Norge å delta i.

Disse medlemmer mener at en kontrollert og bærekraftig innvandring til Norge er avhengig av et styrket samarbeid med europeiske og globale partnere. Utfordringene knyttet til gjeldende asylordning, herunder irregulær migrasjon og misbruk av asylinstituttet, må løses gjennom en effektiv utlendingsforvaltning og diskusjon om nye løsninger og tiltak i samarbeid med europeiske og globale partnere. Disse medlemmer viser til at regjeringen i utgangspunktet er positive til etablering av trygge transittsentre der folk på flukt får beskyttelse eller tilsvarende langs migrasjonsrutene, men vil understreke at dette bør skje i samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), Den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM) og andre relevante, sentrale aktører.

Disse medlemmer vil peke på at det pågår diskusjoner i EU om å kunne henvise utlendinger som har søkt om internasjonal beskyttelse, til et trygt tredjeland de ikke har tilknytning til, fremfor at søknaden behandles i EU. Videre viser disse medlemmer til at Norge, etter en konkret og individuell vurdering, kan henvise personer som har søkt beskyttelse i Norge, til trygge land utenfor Europa dersom de har kommet til Norge via dette landet, såfremt søkeren ikke risikerer å bli utsatt for behandling i strid med Grunnloven eller Norges folkerettslige forpliktelser, jf. utlendingsloven § 32. Dette ble presisert av departementet 2. februar 2022 gjennom instruks til UDI, jf. GI-2/2022.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener Norge har et ansvar for å hjelpe mennesker på flukt. Norge skal hjelpe både ved å ta imot flyktninger til landet og ved å hjelpe i nærområdene. Retten til å søke beskyttelse er grunnleggende.

Disse medlemmer mener dagens asylsystem samtidig har en rekke problematiske sider. Disse medlemmer viser til at mange av de som søker asyl, må legge ut på en lang og farefull ferd, ofte med hjelp av menneskesmuglere. Det innebærer en stor fare for den enkelte, og det kan være svært kostbart. Det kan medføre at mange uten ressurser som også har et beskyttelsesbehov, ikke har anledning til å søke asyl. Disse medlemmer mener at asylmottak i tredjeland kan bidra til at færre må legge ut på en lang og farefull ferd, og at flere av de som trenger det, får beskyttelse. Disse medlemmer mener Norge har et ansvar for å sikre beskyttelse til mennesker som trenger det, men at dette ikke nødvendigvis innebærer en plikt til å gi beskyttelse i

Norge. Disse medlemmer er derfor positive til en ordning hvor mennesker med reelt beskyttelsesbehov får opphold i tredjeland, og videre positive til et system hvor Norge gir beskyttelse gjennom å betale for omplassering til trygge tredjeland. Disse medlemmer erkjenner samtidig at det er noen praktiske utfordringer med å gjennomføre en ordning med asylmottak i utlandet som gjør at det er behov for en nærmere utredning. Blant annet må det utredes hvordan det sikres at flyktningens rettigheter er oppfylt i tredjeland, hvor mye det kan koste Norge i form av bistandsmidler, og rammen av våre folkerettslige og menneskerettslige forpliktelser.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gå i forhandlinger med sikte på å inngå avtaler med tredjeland som sikrer beskyttelse til mennesker med et reelt beskyttelsesbehov.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er positive til å etablere trygge transittsentre der folk på flukt kan få beskyttelse.

Disse medlemmer mener at det ikke er aktuelt for Norge å inngå egne avtaler med tredjeland på grunn av en rekke juridiske, økonomiske og praktiske utfordringer. Disse medlemmer mener at en ordning med avtaler med tredjeland bør foregå innenfor rammen av et nordisk eller europeisk samarbeid. Disse medlemmer forventer at regjeringen er en aktiv pådriver for et slikt samarbeid.

Disse medlemmer mener det er grunnleggende viktig å sørge for rask retur av personer uten lovlig opphold i Norge, både av hensyn til nasjonal sikkerhet, forebygging av alvorlig kriminalitet og av innvandringsregulerende hensyn. Disse medlemmer viser til at EU-kommisjonen har varslet nye tiltak for mer effektiv retur, herunder såkalte «return hubs» eller retursentre, etter initiativ fra blant annet Danmark, Tyskland og Østerrike. Disse medlemmer mener det er svært viktig at også Norge tar en aktiv rolle i et slikt prosjekt, i samarbeid med andre land i Norden eller Europa.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen ta initiativ til, og tilrettelegge for, retursentre i samarbeid med tredjeland innenfor rammen av et nordisk eller europeisk samarbeid.»

Medlemene i komiteen fra Sosialistisk Venstreparti og Raudt støttar ikkje forslaget. Disse medlemmene viser til at FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) har åttvara mot ordningar med asylmottak i tredjeland. Det same har Amnesty International,

Flyktninghjelpen, Norsk Folkehjelp og Norsk organisasjon for asylsøkjare (NOAS). Desse medlemene vil i likskap med fleire flyktningorganisasjonar påpeike at Noreg ikkje vil kunne garantere for rettane og tryggleiken til asylsøkjarene som held til i asylmottak i tredjeland, på same måte som ein kan med asylsøkjare som held til i Noreg.

Desse medlemene viser vidare til at fleire domstolar, inkludert Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD), tidlegare har gripe inn og stansa prosessar og ordningar for asylmottak i tredjeland ved fleire høve, inkludert Storbritannia si tidlegare liknande avtale med Rwanda. Bakgrunnen er for dårleg rettstryggleik og mangelfulle asylprosessar, med påfølgjande risiko for brot på asylsøkjarene sine grunnleggande menneskerettar. Dette viser at både avtala forslagsstillarane ynskjer at Noreg skal vurdere, og andre løysingar for asylmottak i tredjeland, ikkje er eigna for å ivareta rettane og tryggleiken til asylsøkjare.

Desse medlemene deler forslagsstillarane si bekymring for situasjonen der menneske på flukt utset seg for stor fare på utrygge fluktruter, inkludert over Middelhavet. Desse medlemene meiner det er viktig at Noreg, så vel som andre europeiske statar, tek grep for at færre skal miste livet på livsfarlege og uttrygge fluktruter. Samstundes kan ikkje desse medlemene sjå korleis denne avtala, eller asylmottak i tredjeland generelt, skal løyse dette problemet.

Desse medlemene viser til Norsk Folkehjelp sitt høyringssvar til Dokument 8:56 S (2023–2024), jf. Innst. 251 S (2023–2024), som også gjaldt forslag om ei ordning med asylmottak i tredjeland, der Norsk Folkehjelp skriv:

«Vi tviler derimot at opprettelse av asylmottak i tredjeland vil være løsningen på dette problemet. Asylsøkerne vil uansett måtte legge ut på farlige reiser for å søke asyl, for deretter å bli returnert til tredjelandet for å søke asyl der. I stedet for å legge en større byrde på allerede fattige og politisk ustabile land må vi heller søke løsninger som bidrar til en bedre ansvarsfordeling mellom land. Så lenge mennesker blir drevet på flukt, bør vi jobbe for å gi dem beskyttelse i stedet for å stenge stadig flere grenser og la noen få land i verden ta hovedansvaret for å huse dem. Å ta imot flere kvoteflyktninger i Norge og Europa vil være en mer rettferdig måte å sikre bedre ansvarsfordeling og en tryggere reisevei for mennesker på flukt.»

Desse medlemene meiner at løysinga på dei problema forslagsstillarane reiser i forslaget, ikkje er å inngå avtaler der ein i røynda søkjer å utkontraktere Noregs plikter overfor asylsøkjarene. Løysinga vil derimot vere at Noreg tek ei leiande rolle i arbeidet for å sikre at flyktningar får vern i trygge land, styrke asylretten og arbeide for betre ansvarsdeling mellom landa i Europa, og at det viktigaste Noreg kan gjere, er å slutte opp

om og styrke FN's høgkommissær for flyktningar sitt arbeid, inkludert kvoteflyktningordninga.

Desse medlemene viser til UDI og FN's høgkommissær for flyktningar sin statistikk. UDI sine tal om innvandring til Noreg syner at langt dei fleste som er innvandrare til Noreg, kjem frå EU/EØS-området, og som ordinære innvandrare frå land utanom EØS. Totalt innvandra det 38 000 til Noreg i 2023. Talet på asylsøkjare i 2024 var 4 970. Av desse så var dei som søkte, 2 127 frå Syria og 810 frå Ukraina. Med andre ord er det svært få som søkjer asyl i Noreg opp mot det store talet menneske som er på flukt i verda. Desse medlemene viser til at det er nærømråda og nabolanda som ber den tyngste børa når krig, naud og forfylgning driv menneske på flukt. Det er godt dokumentert at det meste av det internasjonale arbeidet for menneske på flukt skjer alleie i nærømråde og naboland.

Desse medlemene meiner difor det blir meiningslaut å opprette dyre parallelle system, når det som trengst er at rike land med ressursar heller bidreg til å forbetre og støtte opp om det arbeidet som alt finst. Desse medlemene viser til at FN sitt flyktningararbeid gir gode haldepunkt for at menneske ikkje flyktar utan grunn, og at det er stengde grenser og mangelen på lovlege fluktruter som tvingar menneske til å ty til svært farlege fluktruter og menneskesmuglarar.

Desse medlemene viser vidare til merknadene frå Sosialistisk Venstreparti og Raudt i Innst. 251 S (2023–2024). Desse medlemene meiner framleis at det korkje er føremålstenleg eller forsvarleg å etablere asylmottak i tredjeland.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at ved utgangen av mai 2024 var det anslagsvis 120 millioner mennesker på flukt i verden ifølge FN. Disse medlemmer viser til at europeiske land bruker enorme summer på å hjelpe asylsøkere som har klart å komme seg til Europa. Disse medlemmer viser til at en stor overvekt av disse er unge menn.

Disse medlemmer viser til at ifølge UNHCR har 2 844 flyktninger dødd eller forsvunnet ute på Middelhavet i 2024; tall datert 11. februar 2025 viser vidare at 85 flyktninger har dødd eller forsvunnet ute på maritime ruter i Middelhavet og Nordvest-Afrika i 2025. Tall fra UNHCR viser også at det ankom 199 400 flyktninger i 2024, dette inkluderer sjøankomster til Italia, Kypros og Malta, og både sjø- og landankomster til Hellas og Spania (inkludert Kanariøyene). Disse medlemmer mener at dagens asylsystem hjelper de mest ressurssterke som har råd til å betale menneskesmuglere, og etterlater seg millioner av ressursvake mennesker i nød. Disse medlemmer mener at den norske holdningen innen asyl- og innvandringspolitikken er med på å bidra til at mange mennesker utsetter seg for fare og rei-

ser over Middelhavet. Ved å ta imot migranter og eventuelt innvilge opphold er dette med på å sende ut signaler. Disse medlemmer vil påpeke at en betydelig andel av de som kommer over Middelhavet, er migranter uten beskyttelsesbehov, noe som tar ressurser som kunne blitt brukt på å hjelpe reelle flyktninger. Disse medlemmer viser til at for pengene det koster å hente 35 flyktninger som er enslige mindreårige asylsøkere (EMA) til høykostlandet Norge, kunne man gitt 8 300 personer et mer verdig liv i flyktningleirene i Jordan. Målet bør være å gi menneskene i disse leirene et tilbud som gir noe å leve for og fremtidsutsikter, ikke bare et sted å eksistere.

Disse medlemmer viser til at Storbritannia i lang tid har slitt med at en stor andel asylsøkere har krysset Den engelske kanal. Disse medlemmer viser til at Storbritannia 5. desember 2023 signerte et asylpartnerskap med Rwanda for å styrke felles internasjonale forpliktelser om beskyttelse av flyktninger og migranter. Asylpartnerskapet hadde som overordnet mål å håndtere ulovlig migrasjon til Storbritannia ved å overføre asylsøkere til Rwanda for behandling av deres asylsøknader. Avtalen er ment å stoppe farlige og ulovlige reiser til Storbritannia som setter menneskers liv i fare, og forstyrre forretningsmodellen til menneskesmuglere som utnytter sårbare mennesker. Disse medlemmer viser til at avtalen inneholdt en rekke forpliktelser overfor Storbritannia og Rwanda. Avtalen inneholder også hvordan man skulle sikre god integrering for de asylsøkerne som kom til Rwanda, hvordan man skulle håndtere avslag, tilsyn og evaluering og internasjonale forpliktelser. Disse medlemmer viser videre til representantforslaget for mer utfyllende informasjon om innholdet i avtalen.

Disse medlemmer viser til at Overhuset i Storbritannia 23. april 2024 vedtok et lovforslag som gjør det mulig å sende asylsøkere til Rwanda. Disse medlemmer viser videre til at da Storbritannia fikk ny statsminister sommeren 2024, uttalte den nye statsministeren at avtalen mellom Storbritannia og Rwanda skulle skrotes. Disse medlemmer mener at når Storbritannia har signalisert at de skroter avtalen med Rwanda, burde Norge gå i dialog med rwandiske myndigheter for å opprette asylmottak i Rwanda, eventuelt i samarbeid med andre europeiske land.

Disse medlemmer viser til at en avtale mellom Norge og Rwanda vil kunne gå ut på at en som søker asyl i Norge, vil bli registrert og deretter fløyet til et mottak i Rwanda for å få behandlet søknaden. På dette mottaket vil asylsøkeren bo på samme måte som om det var et asylmottak i Norge. Norske myndigheter vurderer så om en har behov for beskyttelse. Dersom de får innvilget asylsøknaden, vil de få innvilget varig opphold, men i Rwanda. Dersom det blir avslag på asylsøknaden, skal asylsøkeren sendes til hjemlandet. Disse medlem-

mer mener at en slik løsning vil få ned omfanget av mennesker som legger ut på en farlig reise mot Norge, og at dette vil føre til at de som ikke har behov for asyl, ikke oppsøker Norge. Disse medlemmer viser til at i avtalen mellom Storbritannia og Rwanda innebar det at begge parter forpliktet seg til å opprettholde sine internasjonale forpliktelser, inkludert respekt for menneskerettigheter og asylsøkeres rettigheter. Avtalen understreket at all overføring og behandling skal skje i tråd med prinsippene om non refoulement og respekt for menneskeverdet. Disse medlemmer mener at Norge med en slik ordning ikke vil frasi seg ansvaret med å følge opp menneskerettigheter eller øvrige internasjonale forpliktelser, og det er en forutsetning at tredjelandet overholder internasjonale forpliktelser også i praksis ved en slik avtale.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gå i dialog med Rwanda for å se på muligheten for å tre inn i migrasjonsavtalen deres med Storbritannia, også eventuelt i samarbeid med andre europeiske land, med nødvendige justeringer tilpasset den skisserte modellen for Norge.»

Forslag frå mindretal

Forslag frå Høgre og Framstegspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gå i forhandlinger med sikte på å inngå avtaler med tredjeland som sikrer beskyttelse til mennesker med et reelt beskyttelsesbehov.

Forslag frå Senterpartiet:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen ta initiativ til, og tilrettelegge for, retursentre i samarbeid med tredjeland innenfor rammen av et nordisk eller europeisk samarbeid.

Forslag frå Framstegspartiet:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen gå i dialog med Rwanda for å se på muligheten for å tre inn i migrasjonsavtalen deres med Storbritannia, også eventuelt i samarbeid med andre europeiske land, med nødvendige justeringer tilpasset den skisserte modellen for Norge.

Tilråding frå komiteen

Tilrådinga frå komiteen vert fremja av medlemene i komiteen frå Arbeidarpartiet, Høgre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Raudt.

Komiteen har elles ingen merknader, viser til representantforslaget og råar Stortinget til å gjere følgjande

vedtak:

Dokument 8:41 S (2024–2025) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erlend Wiborg, Per-

Willy Amundsen, Sylvi Listhaug, Dagfinn Henrik Olsen, Tor André Johnsen og Himanshu Gulati om at Norge skal vurdere å tre inn i Storbritannias migrasjonsavtale med Rwanda – vert ikkje vedteke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 2. april 2025

Sverre Myrli

leiar

Birgit Oline Kjerstad

ordførar

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Kommunal- og forvaltningskomiteen
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
25/192 - AGE

Dato
28.01.2025

Dokument 8:41 S (2024-2025) - Representantforslag om at Norge skal vurdere å tre inn i Storbritannias migrasjonsavtale med Rwanda

Jeg viser til brev 9. januar 2025 fra Kommunal- og forvaltningskomiteen, der komiteen ber om min vurdering av representantforslag 41 S (2024-2025) fra stortingsrepresentantene Erlend Wiborg, Per-Willy Amundsen, Sylvi Listhaug, Dagfinn Henrik Olsen, Tor André Johnsen og Himanshu Gulati om at Norge skal vurdere å tre inn i Storbritannias migrasjonsavtale med Rwanda.

Forslaget lyder:

Stortinget ber regjeringen gå i dialog med Rwanda for å se på muligheten for å tre inn i migrasjonsavtalen deres med Storbritannia, også eventuelt i samarbeid med andre europeiske land, med nødvendige justeringer tilpasset den skisserte modellen for Norge.

Representantene viser til at Storbritannia har inngått en avtale med Rwanda om overføring av asylsøkere for behandling av asylsøknad og etterfølgende tilbud. Det er usikkerhet knyttet til gjennomføringen av denne avtalen, og representantene foreslår at regjeringen skal vurdere muligheten for å tre inn i avtalen.

Jeg mener at det ikke er aktuelt nå at Norge på egenhånd inngår avtaler med tredjeland om asylsaksbehandling eller retursentre. Mellom flere europeiske land pågår det uformelle diskusjoner om nye og innovative løsninger på migrasjonsfeltet. Det er mange praktiske og rettslige spørsmål som må utredes og diskuteres videre før avtaler med tredjeland ev. kan bli aktuelt, og det er hensiktsmessig å samarbeide med andre land om slike løsninger. Regjeringen vil ta aktivt del i europeiske diskusjoner om nye løsninger i

asyl- og migrasjonspolitikken. Vi skal sikre at vi har virkemidler som kan ivareta målene våre om en bærekraftig og kontrollert migrasjonspolitik.

Jeg er enig med representantene i at det er utfordringer knyttet til gjeldende asylordning, bl.a. relatert til irregulær migrasjon og misbruk av asylinstituttet. Dette er utfordringer som regjeringen vil håndtere gjennom en effektiv utlendingsforvaltning og diskusjon om nye løsninger og tiltak i samarbeid med europeiske og globale partnere. Utfordringene krever internasjonale løsninger. En kontrollert og bærekraftig innvandring til Norge er avhengig av et styrket samarbeid med europeiske og globale partnere. Regjeringen er derfor i utgangspunktet positiv til etablering av trygge transittsentre der folk på flukt kan få beskyttelse eller tilsvarende langs migrasjonsrutene, som skal bidra til sikrere migrasjonsruter og samarbeid med tredjeland. Dette bør skje i samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), Den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM), og/eller andre relevante sentrale aktører. Regjeringen støtter opp om etablering av mekanismer som ivaretar migranternes behov etter søk- og redningsoperasjoner. Dette kan bety løsninger som innebærer at migranter settes i land utenfor Schengen-området, men det er en forutsetning at slike løsninger er i tråd med folkeretten.

Å inngå avtaler med andre land om asylsaksbehandling og opphold til anerkjente flyktninger og ev. retur av de som ikke har et beskyttelsesbehov, utløser en rekke juridiske, økonomiske og praktiske utfordringer. Disse må utredes før vi beslutter hva det er aktuelt for Norge å delta i. Norsk migrasjonspolitik skal skje innenfor rammene av internasjonale og menneskerettslige forpliktelser. Hva Norge ev. konkret skal bidra med eller stille seg bak, må avklares i lys av hvordan diskusjonene utvikler seg.

Det pågår diskusjoner innen EU om å kunne henvise utlendinger som har søkt om internasjonal beskyttelse til et trygt tredjeland de ikke har en tilknytning til, fremfor at søknaden behandles i EU. Norge benytter allerede i dag muligheten til å henvise personer som har søkt beskyttelse i Norge til trygge land utenfor Europa, dersom de har kommet til Norge via dette landet. Adgangen til å kunne henvise asylsøkere til trygge tredjeland, er i norsk lovverk regulert i utlendingsloven § 32. Praksis knyttet til denne bestemmelsen ble vurdert i 2022, og 2. februar 2022 klargjorde departementet gjennom en instruks til UDI, GI-2/2022, at det etter en konkret og individuell vurdering kan henvises til tredjeland så sant søkeren ikke risikerer å bli utsatt for behandling i strid med Grunnloven eller våre folkerettslige forpliktelser. Vi er interesserte i å følge utviklingen i Europa vedrørende dette spørsmålet, og vurderer løpende behovet for endringer i nasjonalt regelverk.

Med hilsen

Emilie Mehl

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur

